

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีทำให้คนเกิดความพึงพอใจและมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดีย่อมส่งผลให้คนมีคุณภาพ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่ความสำเร็จขององค์การซึ่งเป็นความประданาของมนุษย์ทุกคน แต่เนื่องจากภาวะปัจจุบันที่กำลังแพร่ระบาด วิกฤตการณ์ในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม กำลังทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้ไม่สามารถที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีทุกคนได้ สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีความอ่อนแอบาดความมั่นคง ขาดความปลดปล่อยในชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้ประชากรมีชีวิตที่ขาดคุณภาพ ซึ่งถ้าคุณภาพชีวิตของคนในสังคมไม่ดีย่อมส่งผลต่อคุณภาพของสังคมและประเทศด้วยเช่นกัน กำลังคนที่ขาดคุณภาพย่อมไม่อาจคาดหวังได้เลยว่าจะสามารถสร้างสรรค์สิ่งใด ๆ ให้มีคุณภาพได้ เพราะเขาเองก็ยังอยู่ท่ามกลางชีวิตที่ขาดคุณภาพ ชีวิตจะดีงาม มีความสุข ชาติจะเจริญรุ่งเรืองมั่นคง สังคมจะร่วมเย็นด้วยปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือการพัฒนาคน คุณภาพชีวิตในการทำงานจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญมากตัวหนึ่งในการพัฒนาองค์การ เนื่องจากมีผลกระทบทั้งบวกและลบและการดำเนินกิจกรรมขององค์การ เพราะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ และความไม่พึงพอใจในการทำงาน คนจึงนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะคนเป็นผู้ใช้ปัจจัยอื่น ๆ และเป็นผู้ทำให้การบริหารงานสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ดังคำที่ว่า “คนที่มีคุณภาพเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร” (กิ่งแก้ว ปารีชี, 2540, หน้า 279)

ผู้คุ้มครองนับว่าเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้คุ้มครองเป็นผู้สร้างคนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ต่อไปได้ เนื่องจากผู้คุ้มครองมีความใกล้ชิดกับเด็กเป็นอย่างมากขององค์กรพ่อแม่เด็ก ทำหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู ถ่ายทอดความรู้ ความดี และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อเด็ก ตลอดจนคุ้มครองส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้มีความเจริญงอกงามตามวัย และเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพ การให้การศึกษาแก่เด็กเล็กจึงนับว่าเป็นจุดเริ่มต้น เป็นรากฐาน ในการศึกษาในระดับสูงต่อไป หากเด็กได้รับการคุ้มครอง การอบรมเลี้ยงดูที่ดี ย่อมส่งผลดีต่อประเทศชาติในอนาคตอย่างแน่นอน ดังนั้น ผู้คุ้มครอง จึงต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดีจึงจะสามารถทำหน้าที่คุ้มครองเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้คุ้มครองจะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นผลที่ทำให้การคุ้มครอง

เด็กเป็นไปอย่างมีคุณภาพ นั่นคือผู้ดูแลเด็กจะต้องมีสุขภาพดี ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีโรคติดต่อ วุฒิภาวะและบุคลิกลักษณะเหมาะสม มีความเป็นผู้ใหญ่เพียงพอ รักเด็ก อารมณ์ดี ชอบพูดคุยกับเด็ก มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก รู้จักพัฒนาตนเอง ต้องสนใจให้ห้ามความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องและสนับสนุน รู้จักนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและเป็นประโยชน์กับเด็ก

บทบาทและหน้าที่ของผู้ดูแลเด็กเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงหลักในการปฏิบัติงาน สิ่งที่ควรทำ และเป็นแนวทางให้ผู้ดูแลเด็กได้ทราบว่าในการทำงานนั้นควรจะปฏิบัติอย่างไร ประกอบด้วยการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในลักษณะบูรณาการ โดยให้โอกาสเด็กเรียนรู้จากสิ่งของและผู้คนรอบข้าง เช่น ชีชวนให้เด็กดูสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ยิ่งพูดคุยกับเด็ก ให้เด็กได้เล่น ทึ่งเล่นคนเดียว กับเพื่อนเด็ก ๆ และผู้ใหญ่ อ่านหนังสือให้เด็กฟัง ให้เล่นกagation แจ้ง ให้โอกาสเด็กเลือกเล่นของที่เด็กชอบและปลดปล่อย ให้อิสระเด็กได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ปฏิบัติต่อเด็กด้วยคำพูดและวิธีการที่อ่อนโยน ให้เด็กรู้สึกมั่นใจ มีความรัก ความอบอุ่น ความมั่นคงปลดปล่อย ด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ ยิ้ม แห่ม แจ้ง ใส่กับเด็ก พูดคุยกับเด็ก ให้คำชี้แจงเมื่อเด็กทำได้ ร้องเพลงและเล่านิทานให้เด็กฟัง เล่นกับเด็ก หาของเล่นหรือทำของเล่นให้เด็ก ไม่ยุ่งกับ ทำโทษหรือแก้ลัง ให้ตกลงหรือโทรศัพท์ สังเกตและบันทึกความเจริญเติบโต พฤติกรรม และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก โดยบันทึกเป็นระยะ ๆ เพื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาในการเลี้ยงดูหรือพัฒนาเด็กให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย เฝ้าระวังความผิดปกติที่จะเกิดกับเด็ก หากพบลักษณะที่สังสัยหรือมีปัญหาในการเลี้ยงดู ควรปรึกษาแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และแจ้งให้ผู้ปกครองเด็กทราบ จัดสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ เหมาะสมกับการพัฒนาเด็กทุกด้าน โดยคำนึงถึงความสะอาด ปลอดภัย บรรยายกาศที่ร่มรื่น อากาศถ่ายเทได้สะดวก มีเครื่องเล่นและของเล่นที่เหมาะสมกับวัยและปลอดภัย มีบริเวณให้เด็กได้ทำกิจกรรมและเคลื่อนไหวอย่างอิสระ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ และสมาชิกในครอบครัวด้วยวิธีการพูดคุย และให้ข้อมูลแก่พ่อแม่เกี่ยวกับเด็กของตนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซักถามถึงพฤติกรรมของเด็กขณะอยู่ที่บ้าน ชี้แจง ให้คำปรึกษา และนำในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เป็นตัวกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดี (กรณีวิชาการ, 2543, หน้า 73-75)

คุณภาพชีวิตการทำงานของผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดฉะเชิงเทรา ปัจจุบัน ยังต้องประสบปัญหาหลายด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นค่าตอบแทนที่ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ทำให้ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ต้องหางานพิเศษทำในช่วงเวลาว่าง หรือช่วงวันหยุด ทำให้การพักผ่อนไม่เพียงพอ รู้สึกเหนื่อยล้าในการทำงาน ทำให้ประสิทธิภาพของงานลดลงอย่างต้านทานสังคม การยังไม่ได้เท่าที่ควร เนื่องจากผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่เป็นพนักงานจ้างชั่วคราว ไม่ได้บรรจุเป็นพนักงานประจำ

หรือเป็นข้าราชการ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จึงอาจจะยังไม่ได้รับเหมือนพนักงานที่ได้รับการบรรจุ ทำให้ความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การทำงานไม่มีตามไปด้วย เพราะเมื่อครบกำหนด สัญญาจ้าง ก็จะต้องมีการสรรหาพนักงานใหม่ ทำให้เกิดการว่างงานขึ้นได้ นอกจากนี้ ผู้คุ้ยแlectเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ยังไม่ค่อยได้รับการยอมรับนับถือเหมือนข้าราชการครู ซึ่งอาจจะทำให้ขาด กำลังใจในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้การปฏิบัติงานไม่เต็มกำลังความสามารถ

จากความสำคัญและปัญหาที่เกิดแก่ผู้คุ้ยแlectเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กดังกล่าว ผู้วิจัยจึง สนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้คุ้ยแlectเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัด ฉะเชิงเทรา เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพชีวิตการทำงานและใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ของบุคลากรที่ให้การศึกษา อบรม เลี้ยงดูเด็กเล็กเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ มีความสุขทั้งกายและใจ ดังนั้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดได้รับการพัฒนาคุณภาพดังขึ้นตามไปด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้คุ้ยแlectเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัด ฉะเชิงเทรา
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้คุ้ยแlectเด็ก จำแนกตามอายุ
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้คุ้ยแlectเด็ก จำแนกตามประสบการณ์ การทำงาน
4. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้คุ้ยแlectเด็ก จำแนกตามระดับการศึกษา
5. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้คุ้ยแlectเด็ก จำแนกตามพื้นที่ปฏิบัติงาน
6. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้คุ้ยแlectเด็ก จำแนกตามขนาดขององค์กร บริหารส่วนตำบล
7. เพื่อศึกษาแนวทางปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้คุ้ยแlectเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดฉะเชิงเทรา

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้คุ้ยแlectเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่มีอายุต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกัน
2. ผู้คุ้ยแlectเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีคุณภาพชีวิต การทำงานแตกต่างกัน
3. ผู้คุ้ยแlectเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงาน แตกต่างกัน

4. ผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่มีพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกัน
5. ผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่มีขนาดขององค์กรบริหารส่วน担当ล่ามต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย คุณภาพชีวิตการทำงานของผู้ดูแลเด็ก โดยมีขอบเขตเนื้อหาของชีวสี และคัมมิง (Huse & Cumming, 1985, pp. 237-238) ซึ่งมี 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย ด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ด้านการบูรณาการทางสังคม ด้านความมีระเบียบกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน และด้านการปฏิบัติงานในสังคม โดยศึกษาตัวแปรดังกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ

ผู้ดูแลเด็ก
1. อายุ
2. ประสบการณ์การทำงาน
3. ระดับการศึกษา
4. พื้นที่ปฏิบัติงาน
5. ขนาดขององค์กรบริหารส่วน担当ล่าม

คุณภาพชีวิตการทำงาน

1. ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม
2. สิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย
3. การพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน
4. ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน
5. การบูรณาการทางสังคม
6. ความมีระเบียบกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน
7. ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน
8. การปฏิบัติงานในสังคม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา เป็นการศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดยะลา ตามแนวคิดของ ชิวส์ และคัมมิง (Huse & Cumming, 1985, pp. 237-238) 8 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม
- 1.2 สิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย
- 1.3 การพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน
- 1.4 ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน
- 1.5 การบูรณาการทางสังคม
- 1.6 ความมีระเบียบกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน
- 1.7 ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน
- 1.8 การปฏิบัติงานในสังคม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดยะลา ที่ปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 242 ศูนย์ ปีการศึกษา 2549 จำนวนผู้ดูแลเด็ก ทั้งสิ้น 445 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดยะลา จำนวน 205 คน โดยกำหนดจำนวนตามตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครื่องซึ่ง แม่นอร์เกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) และนำกลุ่มตัวอย่างแบ่งชั้นตามพื้นที่ปฏิบัติงานซึ่งแบ่งออกเป็น 10 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ โดยแต่ละพื้นที่ปฏิบัติงานใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ

- 3.1.1 อายุ
- 3.1.2 ประสบการณ์การทำงาน
- 3.1.3 ระดับการศึกษา
- 3.1.4 พื้นที่ปฏิบัติงาน

3.1.5 ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพชีวิตการทำงานของผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดยะลา ดังนี้

- 3.2.1 ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม

- 3.2.2 สิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย
- 3.2.3 การพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน
- 3.2.4 ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน
- 3.2.5 การบูรณาการทางสังคม
- 3.2.6 ความมีระเบียบกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน
- 3.2.7 ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน
- 3.2.8 การปฏิบัติงานในสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง สภาพการทำงานที่ทำให้บุคคลที่ทำงานมีความรู้สึกพึงพอใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม หมายถึง ผลประโยชน์ตอบแทนจากการทำงานที่เพียงพอต่อสภาพการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน และมีความยุติธรรม

1.2 สิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย หมายถึง ความปลอดภัยในการทำงาน มีสุขภาพกายและสุขภาพจิต มีความคล่องตัวในการทำงานและมีปรารยาศาสในการทำงานที่ดี

1.3 การพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน หมายถึง การให้โอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถ และนำความรู้อกรมาใช้ในการทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานให้มากที่สุด ตามกำลังความสามารถของแต่ละบุคคลอีกทั้งเป็นงานที่สำคัญและมีความหมายสำหรับตนด้วย

1.4 ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน หมายถึง การส่งเสริมให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการทำงาน ที่ตรงกับความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลให้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน อันมีผลต่อการเดือนตำแหน่งและมีระยะเวลาในการทำงานได้นานตามความต้องการของแต่ละบุคคล

1.5 การบูรณาการทางสังคม หมายถึง โอกาสที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่น และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของเพื่อนร่วมงาน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหน่วยงานและได้รับความเสมอภาคในความก้าวหน้าด้วยความยุติธรรม

1.6 ความมีระเบียบกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความสามารถในการใช้สิทธิในเรื่องส่วนตัว ความมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน สิทธิที่พึงได้รับเกี่ยวกับสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูล หรือรางวัลด้วยความเป็นธรรม

1.7 ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน หมายถึง การทำงานในลักษณะและปริมาณที่เหมาะสมแก่สภาพการดำเนินชีวิตส่วนตัว เพื่อให้โอกาสได้พักผ่อนหรือมีเวลาใช้ชีวิตส่วนตัวบ้าง

1.8 การปฏิบัติงานในสังคม หมายถึง ได้ทำงานที่เป็นประโยชน์หรือมีส่วนร่วมต่อชุมชนหรือต่อสังคม ชุมชนหรือสังคม ได้เห็นคุณค่าและมีความศรัทธา ทำให้เกิดความรู้สึกภูมิใจ

2. ผู้คุ้ยแคร์ หมายถึง ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ทำหน้าที่เป็นผู้คุ้ยแคร์ อบรม เลี้ยงดูเด็กอายุ 3-5 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดยะลา ในปีการศึกษา 2549

3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดยะลา

4. อายุ หมายถึง อายุเต็มของผู้คุ้ยแคร์ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดยะลา ซึ่งได้จัดแบ่งช่วงอายุตามค่ากลางของอายุผู้คุ้ยแคร์ที่อยู่ระหว่าง 20-50 ปี โดยกำหนดให้

4.1 อายุมาก หมายถึง อายุ 35 ปีขึ้นไป

4.2 อายุน้อย หมายถึง อายุต่ำกว่า 35 ปี

5. ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานคุ้ยแคร์ นับตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงานจนถึงปัจจุบัน ซึ่งได้จัดแบ่งช่วงประสบการณ์การทำงานตามเกณฑ์ ประสบการณ์ขั้นต่ำที่ใช้ในการพิจารณาผลการปฏิบัติงาน โดยกำหนดให้

5.1 ประสบการณ์มาก หมายถึง ประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

5.2 ประสบการณ์น้อย หมายถึง ประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี

6. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับชั้นที่สำเร็จการศึกษาของผู้คุ้ยแคร์ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดยะลา โดยกำหนดให้

6.1 ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) อนุปริญญา

6.2 ระดับการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

7. พื้นที่ปฏิบัติงาน หมายถึง ที่ดังของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ผู้คุ้ยแคร์ปฏิบัติงานอยู่ โดยกำหนดพื้นที่ปฏิบัติงานตามพื้นที่อำเภอ ในจังหวัดยะลา ประกอบด้วย 10 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอบางคล้า อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอปะกง อำเภอบ้านโพธิ์ อำเภอพนัสนิคม อำเภอหนองคาย อำเภอสنان อำเภอชัยเขต อำเภอแปลงยาว อำเภอราษฎร์ อำเภอท่าตะเกียง กิ่งอำเภอคลองเขื่อน

8. ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง ขนาดที่มีการจัดแบ่งโดยพิจารณาตาม

เกณฑ์ของรายได้ โดยได้จัดแบ่งขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบลออกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

8.1 ขนาดใหญ่ เกณฑ์รายได้ 20 ล้านบาทขึ้นไป

8.2 ขนาดกลาง เกณฑ์รายได้ 12-20 ล้านบาท

8.3 ขนาดเล็ก เกณฑ์รายได้ 1-12 ล้านบาท